hind vähenes 4 %. Kaalulise vähenemise põhjuseks oli kartuli välisturu puudus.

Nii kaalult kui ka väärtuselt 1932. a. õunte viim näitab erakordselt suurt tõusu.

Üldse meie põllumajanduslik viim vähenes 1932. a. esmakordselt hulgalt ehk kaalult. Kõiki põllumajandussaadusi, peale peekoni, veeti meilt 1932. a. vähem kui 1931. a. Meie tähtsaimate põllumajanduslike saaduste — või, peekoni, munade, kartulite, lina ja õunte — võrdkaalustatud kogus vähenes 1932. a. eelmise aastaga võrreldes 10 % võrra. Mainitud saadusi veeti Eestist 1932. a. 21,3 milj. kr., 1931. a. 32,4 milj. kr. ja 1930. a. 39,7 milj. kr. väärtuses. Võrreldes 1931. a-ga põllumajanduslike saaduste viimaväärtus vähenes 34 % võrra; umbes 24 % sellest vähenemisest langeb hindade alanemise ja umbes 10 % viima koguse vähenemise arvele.

Maailmaturul jätkus põllumajanduslike saaduste hindade langus pidevalt. Või käive maailmaturul vähenes 1932. a. eelmise aastaga võrreldes umbes 8 %. Piimasaaduste viim vähenes peaaegu kõigis Euroopa viimamaades, samal ajal aga ülemeremaad suutsid oma vastavat viima tunduvalt tõsta.

c. Üksikute riikide osatähtsus meie väliskaubanduses.

Kuna meie viimas valdaval kohal on toiduained (või, peekon, munad jt.) ja toorained (metsasaadused: tselluloos, puu jt.), siis on tas ka osatähtsuselt esikohal mainitud kaupu eriti vajavad suured tööstusriigid Inglis- ja Saksamaa.

Inglismaa osatähtsus meie viimas on suurim ning väikese keskmise tõususuuna juures peaaegu püsiv. Praegu on veel küsitav, kas suudame ka 1933. a.

Eesti kroonika 1932 , lk. 59